

[M. Sig Steffensen.]

opnå mandater, kunne det måske virke på den måde, at vi og mange af vore vælgere kunne føle os som en slags martyrer, og ved næste valg kunne partiet måske netop af denne grund opnå et større antal mandater. Jeg mener, bestemmelsen i § 43 er uheldig, og jeg vil i hvert fald stemme imod lovforslaget, så længe denne bestemmelse findes deri.

Det andet forslag, om folkeafstemninger, kan jeg derimod stemme for, selvfølgelig under forbehold af de eventuelle ændringer, som kan ske under den kommende udvalgsbehandling.

Bjerre: Der er to småting, jeg gerne vil have lov at anføre vedrørende de foreliggende lovforslag. Jeg har i og for sig ikke noget imod den regel i folkeafstemningsloven, der går ud på, at de syge skal kunne stemme, selvom man synes, det er lidt underligt, da reglen om de 45 pct. måske netop er fastsat under henvisning til, at ikke alle kan stemme, men all right, det synes jeg i og for sig er rigtigt. På den anden side synes jeg, at man i fremtiden må finde en metode, hvorefter de, der ikke kan bevæge sig hen til afstemningsstedet, får lejlighed til at stemme. Jeg synes, det er en uretfærdighed mod disse mennesker, der måske iøvrigt følger meget med og er interesserede i politiske forhold, at de ikke kan komme til at afgive deres stemme. Jeg tror, man skulle forsøge at løse dette problem. Det ville være en venlighed mod disse mennesker, der føler, at man tager en af deres rettigheder fra dem. Da det kan lade sig gøre i andre lande, må det formentlig også kunne lade sig gøre her i landet. De valgbestyrelsesmedlemmer, der skulle forestå dette hverv, kan man formentlig tiltro en sådan ærlighed, at de vil gøre det fuldstændig neutralt. Det var den ene ting.

En anden ting, som jeg har fremdraget under behandlingen af grundlovsforslaget, er bestemmelsen i folkeafstemningslovens § 1, stk. 1, om, at forslaget til Danmarks Riges Grundlov skal offentliggøres, når det er endeligt vedtaget af rigsdagen, og det er så ligetil, ellers kan folk ikke stemme derom. Men jeg vil henstille, som jeg gjorde det under forhandlingerne om grundlovsforslaget, at man udsendte det i samme form, som det er optrykt i valglovskommissionens betænkning, således at man har den gamle

grundlovs bestemmelser stillet overfor de tilsvarende bestemmelser i den nye. Hvis vi skal være helt ærlige, er der ikke så forfærdelig mange, der har den nugældende grundlov så præsent, at de af det nye forslag alene kan se, hvilke ændringer der er sket. Man kunne så sammenligne den gældende grundlov og grundlovsforslaget paragraf for paragraf. Det ville være en venlighed og en hensynsfuldhed overfor befolkningen, som derved meget lettere kunne se, hvilke ændringer det nye grundlovsforslag egentlig indeholder.

Indenrigs- og boligministeren (Aksel Møller): Hvad angår det sidste af det ærede medlem hr. Bjerres spørgsmål om, hvorvidt man kunne udsende den nugældende grundlov og det nye grundlovsforslag optrykt side om side, er jeg ikke i stand til i øjeblikket at give andet svar, end at jeg synes, tanken er meget sympatisk, og den er utvivlsomt pædagogisk rigtig. Det eneste, jeg kunne være ængstelig for, var, at denne fremgangsmåde ville blive følt som en meget stærk propaganda fra statsmagtens side for det nye grundlovsforslag, men jeg går ud fra, at denne sag bliver drøftet med statsministeren i det af det høje landsting angående grundlovsforslaget nedsatte udvalg; så kan vi sagtens indrette denne bestemmelse efter den beslutning, som dette udvalg bliver enige med statsministeren om.

Det ærede medlem hr. Bjerre gjorde nogle bemærkninger om de syge, som jeg udmærket vel forstår. Jeg vil gerne have lov at sige, at det har virkelig ikke skortet på god vilje til at prøve på at finde en udvej på dette område; men betænker man det relativt store antal medborgere, som ligger syge i hjemmene, kan man hurtigt se, hvor kolossalt et administrativt apparat der skal sættes i scene, for at officielle stemmemodtagere — med de forpligtelser, hvervet pålægger dem — kan nå rundt til alle og sørge for, at afstemningen ved sygesengen finder sted på den rigtige måde. Men begiver vi os fra diskussionen om hjemmene, hvor det er en særlig administrativ vanskelighed at gennemføre afstemningen, til spørgsmålet om afstemningens gennemførelse på hospitalerne, opstår der et helt nyt sæt vanskeligheder. Der findes, som der med rette er gjort opmærksom på, en lang række sygestuer på hospitalerne, hvor overlægen har sat et skilt op med påskriften „Må ikke